

Obaveza poslodavca da zaposlenom nadoknadi troškove prevoza za dolazak i odlazak sa rada

UKIDA SE presuda Osnovnog suda u Boru P1.br.23/12 od 24.07.2012. godine, ispravljena rešenjem istog suda P1.br.23/12 od 14.12.2012. godine, i predmet UPUĆUJE istom sudu na ponovno suđenje.

Iz o b r a z l o ž e n j a

Presudom Osnovnog suda u Boru P1.br.23/12 od 24.07.2012. godine, u stavu jedan izreke usvojen je tužbeni zahtev tužioca pa je poništeno kao nepravilno i nezakonito rešenje tuženog broj 949 od 20.02.2012. godine kojim se ukida naknada troškova prevoza za dolazak i odlazak na rad tužioca na relaciji Zaječar – Bor, Bor – Zaječar, stavom dva izreke usvojen je tužbeni zahtev tužioca pa je tuženi obavezan da tužiocu na ime troškova prevoza na relaciji Zaječar – Bor, Bor – Zaječar, za decembar 2011. godine, januar i februar 2012. godine isplati iznos od po 13.200,00 dinara za svaki od navedenih meseci sa zakonskom zateznom kamatom od poslednjeg dana u narednom mesecu, za svaki prethodni mesec do konačne isplate u roku od 8 dana pod pretnjom izvršenja, dok je stavom tri izreke obavezan tuženi da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 6.968,00 dinara u roku od 15 dana pod pretnjom izvršenja.

Pravnosnažnim rešenjem istog suda P1.br.23/12 od 14.12.2012. godine izvršena je ispravka ove presude tako što je u uvodu iste treći red odozgo iza označenog tuženika „BB“ dodaju se reči: „sa sedištem u ___, dok u ostalom delu presuda ostaje neizmenjena.

Protiv ove presude tuženi je blagovremeno izjavio žalbu zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.

Tužilac je podneo odgovor na žalbu.

Ispitujući pravilnost i zakonitost pobijane presude u granicama ovlašćenja iz odredbe člana 386 ZPP Apelacioni sud u Beogradu kao drugostepeni sud je našao:

– žalba je osnovana.

Prema razlozima ožalbene presude iz izvedenih dokaza proizlazi da je prebivalište tužioca na adresi, __ u Zaječaru, a okolnost da je komisija podnela izveštaj direktoru tuženog drugačijeg činjeničnog stanja je bez uticaja budući da se prebivalište utvrđuje i proverava preko prijavno-odjavne službe nadležne policijske uprave. Pored toga, po daljem nalaženju prvostepenog suda činjenica vezana za povremeno odsustvo i boravak tužioca u kraćem vremenskom periodu na drugom mestu kako je to proverom na terenu od strane organa policijske uprave utvrđeno, kod devojkinih roditelja u Boru, ne može uticati na njegovo pravo na ostvarivanje putnih troškova koje ima za dolazak na rad i odlazak sa rada na relaciji Zaječar – Bor, Bor – Zaječar.

Ovaj činjenično pravni zaključak pobijane presude se za sada ne može prihvati. Naime, prema do sada utvrđenom činjeničnom stanju u postupku donošenja pobijane presude sledi: da je rešenjem direktora tuženog broj 7737 od 22.11.2011. godine formirana vanredna komisija radi provere mesta prebivališta ovde tužioca zaposlenog kod tuženog u radnom odnosu na neodređeno vreme na poslovima doktora medicine u službi opšte medicine Doma zdravlja Zdravstvenog centra „BB, da je komisija podnela izveštaj broj 7775 od 23.11.2011. godine prema čijem sadržaju AA, lekar opšte prakse je doneo Uverenje da ima prijavljeno a prebivalište u Zaječaru, ul. __, da je komisija na terenu

zatekla kuću u izgradnji zaključane kapije tako da nije mogla da uđe u dvorište, a da je na osnovu izjave prvih komšija utvrdila da AA tu ne živi stalno, dolazi ponekad vikendom i da je komisija proverila i prethodnu adresu na koju je prijavljeno zdravstveno osiguranje u Boru, _ i da je na toj adresi zatekla majku AA koja je izjavila da je on izašao pre 10 minuta da popravi auto i da je rešenjem direktora tuženog br.949 od 20.02.2012. godine tužiocu ukinuto pravo na putne troškove za dolazak i odlazak sa rada koje je ostvario na osnovu prebivališta na adresi u ulici _ u Zaječaru.

Međutim, u postupku donošenja ožalbene presude učinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 3 stav 1 u vezi člana 386 stav 4 i sve u vezi člana 374 stav 1 ZPP a na šta se osnovano ukazuje navodima žalbe tuženog. Naime, tužilac je tužbom u njenom uvodu naznačio da traži poništaj rešenja tuženog br. 919 od 20.02.2012. godine a takav zahtev je postavio i u petitumu tužbe navodeći na ročištu od 27.04.2012. godine da ostaje kod preciziranog tužbenog zahteva iz podneska od 17.04.2012. godine gde je takođe u njegovom petitumu tražio poništaj rešenja broj 919 od 20.12.2012. godine.

Ovaj sud je radi provere tačnosti broja naznačenog rešenja vratio predmet prvostepenom суду rešenjem broj 6460/2012 od 05.12.2012. godine pa je iz priloženog čitljivog rešenja u postupku izviđaja utvrđeno da je rešenje kojim je tužiocu ukinuto pravo na naznačene putne troškove zavedeno pod brojem 949 od 20.02.2012. godine. Radi toga prvostepeni sud je očigledno odlučio mimo zahteva tužioca i ako je isti sadržaj rešenja čiji se poništaj tužbom traži i rešenja koje je poništio prvostepeni sud . Međutim pošto nije isti broj toga rešenja i rešenja čiji se poništaj traži tužbenim zahtevom tužioca ostvareno je prekoračenje tužbenog zahteva .Ovo zato što je poništeno rešenje čiji poništaj tužilac nije tražio(tužilac je tražio poništaj rešenja broj 919(a ne rešenja broj 949). Istina prvostepeni sud je ovaj nedostatak mogao otkloniti u postupku donošenja ožalbene presude ili pozvati tužioca na odgovarajuće ispravljanje podneska u pogledu oznake rešenja čiji je poništaj tražio (ovde se ne bi radilo o preinačenju tužbe, jer se radi o očiglednoj pogrešci) pošto je u ostalim elementima identitet rešenja čiji se poništaj traži u tužbi i rešenja br.949 od 20.02.2012. godine isti ali to je bez značaja za prisustvo ove povrede odredaba parničnog postupka. U prisustvu ove povrede odredaba parničnog postupka ista je uticala na pravilnost i zakonitost pobijane presude s obzirom da je prema stanju materijalno pravnog odnosa u vreme donošenja ožalbene presude prvostepeni sud odlučivao o zahtevu za poništaj rešenja br.949 od 20.02.2012. godine, koji poništaj tužilac nije tražio s obzirom na sadržaj njegovog tužbenog zahteva u prvostepenom postupku.

Pored toga pobijana presuda je zasnovana i na nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju a na okolnost gde je stvarno prebivalište tužioca. Naime, prema odredbi člana 118 stav 1 tačka 1 zaposleni ima pravo na naknadu troškova u skladu sa opštim aktom i Ugovorom o radu i to za dolazak i odlazak sa rada u visini cene prevozne karte u javnom saobraćaju.

Poštujući ovu pravnu normu merodavno je mesto stvarnog naseljenja zaposlenog nezavisno od toga gde je on formalno prijavljen sa prebivalištem. Prvostepeni sud u postupku donošenja ožalbene presude nije utvrdio ovu odlučnu činjenicu zbog čega je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno. Ovo sa razloga što i iz izveštaja Ministarstva unutrašnjih poslova, Direkcije policije, Policijske uprave Zaječar, odeljenja policije – 1 policijska ispovista 13/1 br.031-3/12-46 od 23.01.2012. godine sledi da je tužilac prijavljen sa prebivalištem u Zaječaru, ul. _ „da imenovani povremeno dolazi u porodičnu kuću na adresi, ul. _ u Zaječaru gde je nosilac stanarskog prava njegova majka AA1 koja sa svojim suprugom boravi u njihovom stanu u Boru ul. ___. Iz sadržaja ove isprave suprotno činjeničnom utvrđenju iz ožalbene presude tužilac samo povremeno dolazi u porodičnu kuću u ul. _ u Zaječaru pa se za sada ne može prihvatiti zaključak iz ožalbene presude da postoji osnov za poništaj osporenog rešenja.

U prisustvu ovih razloga ožalbena presuda je morala biti ukinuta i u stavu dva njene izreke pošto odluka u tom delu zavisi od zakonitosti osporenog rešenja.

Ukinuto je i rešenje sadržano u stavu tri ožalbene presude pošto odluka u tom delu zavisi od konačnog ishoda spora.

Radi toga prvostepeni sud će u ponovnom postupku otkloniti učinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka i upotpuniti činjenično stanje tako što će prethodno pozvati tužioca da otkloni nedostatak u pogledu broja rešenja čiji poništaj traži, a potom će na osnovu ovlašćenja iz odredbe člana 313 u vezi člana 7 stav 2 ZPP postavljanjem pitanja razjasniti okolnosti koje se odnose na stvarno prebivalište tužioca – centar njegovih životnih odnosa, združiće opšti akt u značenju iz čl.8. ZOR , gde tužilac povremeno živi, gde ostvaruje biračko pravo, gde ostvaruje zdravstveno osiguranje, pa kada pravilno i potpuno utvrди činjenično stanje prvostepeni sud će doneti pravilnu i na Zakonu zasnovanu odluku u ovoj parničnoj stvari.

Sa izloženog a na osnovu odredbe člana 391 stav 1 i člana 392 stav 2 ZPP odlučio je kao u izreci ovoga rešenja.